

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

17.2.2010

B7-0125/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärk

Charles Tannock, Nirj Deva, Tomasz Piotr Poręba, Adam Bielan, Ryszard Czarnecki
fraktsiooni ECR nimel

RE\805350ET.doc

PE432.982v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma eelmiseid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC) kohta, eelkõige oma 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta¹, samuti oma 16. märtsi 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste nõukogu käsitlevate läbiraakimiste tulemuste ja ÜRO inimõiguste komisjoni 62. istungjärgu kohta², oma 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja ÜRO vaheliste suhete kohta³, oma 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta⁴, oma 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni ÜRO tippkohtumise (14.–16. september 2005) tulemuste kohta⁵ ning oma 7. mai 2009. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste kohta maailmas 2008. aastal ja Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas⁶;
  - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
  - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/60/251, millega asutati ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC);
  - võttes arvesse UNHRC eelmisi korralisi ja erakorralisi istungjärke ning üldise korrapärase läbivaatamise eelmisi voore;
  - võttes arvesse UNHRC 13. istungjärku, mis toimub 2010. aasta märtsis, ning üldise korrapärase läbivaatamise kaheksandat vooru, mis toimub 3.–14. mail 2010;
  - võttes arvesse 2011. aastal toimuvat inimõiguste nõukogu läbivaatamist;
  - võttes arvesse Lissaboni lepingu jõustumise tõttu toimunud institutsioonilisi muudatusi;
  - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu Lissaboni lepingust tuleneva versiooni artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest⁷;

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0021.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0097.

³ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2004)0037.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0237.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0362.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0385.

⁷ Euroopa Liidu lepingu artikkel 2, artikli 3 lõige 5 ja artikkel 6.

- B. arvestades, et inimõiguste nõukogu on oma puudustest hoolimata üldistele inimõigustele spetsialiseerunud ainulaadne platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis;
- C. arvestades, et inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kaheti: selle organi staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et tuleval aastal on oodata mitmeid algatusi ja mitteametlikke kohtumisi;
- D. arvestades, et Euroopa Liidu roll maailmas on viimastel kümnenditel suurenenud ning Euroopa välisteenistusega kaasnev uus lähenemisviis võib oluliselt aidata liidul tegutseda tulemuslikumalt ülemaailmsete probleemide sidusal, järjekindlal ja tõhusal lahendamisel;
- E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 13. istungjärgule Genfi, nii nagu seda on tehtud ka varasematel aastatel inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,

ÜRO inimõiguste nõukogu tegevus

1. kordab oma üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatuse ja vastastikuse sõltuvuse kontseptsiooni tähtsust ning katsetele vähendada üksikisikute kaitset selle kontseptsiooni alusel väidetavatel kultuuriliste või usuliste väärtustega seotud põhjustel;
2. hoiatab UNHRC äärmusliku politiseerimise eest, sest see takistab selle organi volituste täitmist; rõhutab riigipõhiste resolutsioonide tähtsust inimõiguste tõsiste rikkumistega tegelemisel; mõistab sellega seoses sügavalt hukka sellise menetluse kasutamise, mis annab võimaluse ettepanekut mitte arutada, ning väljendab pettumust selle menetluse kasutamise pärast nõukogu 11. erakorralisel istungjärgul, kus seetõttu jäi vastu võtmata ühtne ja järjekindel lõppresolutsioon, mis oleks käsitlenud olukorda Sri Lankas;
3. tunneb heameelt selle üle, et Brasiilia algatusel korraldati Haitit käsitlev 13. eriistungjärg, mille eesmärk oli keskenduda sellele, et taastamispingutustes pärast laastavat maavärinat arvestatakse inimõigustega, ning selle istungjärgu uuenduslike aspektide üle, nagu eriistungjärgu pidamine pärast looduskatastroofi ja ÜRO spetsialiseeritud asutuste kaasamine, et mõttevahetus saaks toetuda ekspertide arvamustele; peab kahetsusväärseks, et vastuvõetud resolutsioonis ei toetatud tähtsat rolli, mis on sõltumatu inimõiguste eksperdil Haitis suuniste andmisel inimõiguste süvalaiendamiseks Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse või abiandjate juhitud algatustesse, ning kutsub ÜRO liikmesriike üles võtma selle istungjärgu suhtes järelemeetmeid ja kaasama inimõigused Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse;
4. peab kahetsusväärseks, et inimõiguste nõukogu ei ole suutnud piisavalt kiiresti tegeleda muude tõsiste inimõigusalukordadega, näiteks tõsise inimõiguste kriisiga Guineas; kutsub ELi liikmesriike üles mõistma hukka inimõiguste rikkumised ning osalema aktiivselt UNHRC erimehhanismide loomises, et reageerida inimõiguste kriisidele Afganistanis, Guineas, Iraanis ja Jeemenis;
5. kordab oma seisukohta seoses usundite halvustamise käsitusega ning tunnistab küll

vajadust tegeleda igakülgsest usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, aga peab asjakohatuks lisada nimetatud käsitus rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll; kutsub ÜRO liikmesriike üles täielikult rakendama sõna- ja usuvabaduse kehtivaid norme;

6. kordab oma üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sisepoliitikas, sest ELi positsioon UNHRCs nõrgeneb, kui seda ei tehta;
7. tunneb heameelt selle üle, et Ameerika Ühendriigid osalevad jälle ÜRO organite töös ning et nad valiti UNHRC liikmeks, samuti nende tehtud konstruktiivse töö üle ÜRO Peaassamblee 64. istungjärgul seoses sõnavabaduse tagamisega ning Durbanis läbivaatamiskonverentsi järelmeetmete tegevuskavaga; kutsub USA-d ja ELi liikmesriike üles seda eeskuju järgima ja sellistes algatustes tulevikus täielikku koostööd tegema;
8. tunneb muret, et Iraan on 2010. aasta mais toimuvatel UNHRC valimistel üks kandidaatidest; kordab vastuseisu niisuguse tava kasutamisele UNHRC valimistel, mille puhul esitatud kandidaatide arv ei ületa olemasolevate kohtade arvu; nõuab konkurentsil põhinevaid valimisi kõigi piirkondlike rühmade jaoks ning nõuab tungivalt, et EL teeks kõik endast oleneva, takistamaks selliste riikide valimist UNHRC liikmeks, kus inimõiguste rikkumised on olnud kõige tõsisemad;
9. kutsub ELi ja liikmesriike üles jätkama surve avaldamist liikmelisuse kriteeriumite kehtestamiseks UNHRC valimiste jaoks ning eelkõige selleks, et koostöö tegemine erimenetluste mehhanismiga vastavalt oma volitustele oleks kandidaatidele esitatav miinimumnõue;
10. nõuab, et iga riigi puhul teostataks üldise korrapärase läbivaatamise raames tulemuslikku järelevalvet erimenetluste ja lepinguorganite soovitude tegeliku rakendamise üle;
11. kutsub ELi liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et säilitada erimenetluste spetsiifilised volitused; nõuab, et humanitaarolukorra halvenemise tõttu antaks uued riigipõhised volitused Kongo Demokraatlikule Vabariigile ning uuendataks ÜRO Myanmaris eriraportööri volitusi;
12. kutsub ELi üles aktiivselt osalema üldise korrapärase läbivaatamise eelseisvates istungjärgudes, et tagada õiglane protsess ja tulemused, mis vastavad ÜRO erimenetluste ja lepinguorganite järeldustele ja soovitudele, ning anda vajalikku tehnilist abi nende rakendamise saavutamiseks;

Inimõiguste nõukogu läbivaatamine

13. rõhutab, et on vaja arusaadavat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, millesse kaasatakse valitsusvälised organisatsioonid, kodanikuühiskond ja kõik muud asjaomased sidusrühmad;
14. rõhutab, et UNHRC läbivaatamine ei tohiks takistada tema olulise töö jätkumist võitluses inimõiguste rikkumisega;
15. kutsub ELi liikmesriike üles jõudma läbivaatamise küsimuses ühisele seisukohale ning

võtma vastu tõhusa ja ennetava läbirääkimisstrateegia, pidades silmas resolutsiooniga A/HRC/12/L.28 moodustatud inimõiguste nõukogu läbivaatamise töörühma eelseisvat esimest koosolekut;

16. kutsub Euroopa Parlamendi väliskomisjoni üles koostama soovitusel nõukogule, et anda õigeaegselt panus eelseisvat läbivaatamist puudutava ELi seisukoha väljatöötamisse;
17. väljendab seisukohta, tunnistades vajadust põhjalikuma arutelu järele, et läbivaatamine peaks säilitama inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatuse, kaitsma ja võimaluse korral tugevdama erimenetlusi ning tagama UNHRCile võimaluse tegeleda konkreetsete inimõiguste rikkumistega teatud riiki käsitlevate resolutsioonide ning riigipõhiste mandaatide abil; hindab mõttevahetusi selle üle, kuidas UNHRCi tugevdada, avamata institutsioonide loomise paketti;
18. hindab UNHRC ja Peaassamblee kolmanda komitee suhete ning UNHRC liikmesuse üle käivat mõttevahetust; kordab seisukohta, et need kaks organit täiendavad teineteist, ning usub, et riikide ülemaailmne osalemine UNHRC aruteludes tagatakse liikme- ja vaatlajastatuse kaudu, kuid nõukogu väiksem koosseis võib aidata ka muuta selle organi otsused operatiivsemaks;

ELi osalemine

19. tunnustab ELi ja selle liikmesriikide aktiivset osalemist UNHRC töös ja kiidab Belgia senise eduka eesistumise eest;
20. arvab, et ELi uus institutsiooniline struktuur pakub võimalust suurendada UNHRCs ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust; sellega seoses palub kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil tagada Lissaboni lepingu rakendamiseks praktiliste meetmete võtmine, et vältida liiga pikka üleminekuaega, mis kahjustaks liidu usaldusväärsust;
21. volitab UNHRC 13. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitada käesolevas resolutsioonis välja toodud probleeme, palub delegatsioonil anda visiidist aru inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist UNHRC asjaomastele istungjärgudele;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.